

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α'

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 11

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

1915

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμοι

Νόμος 538 περί ιδρύσεως ανταλλακτηρίου γραφείου δεμάτων.
 Νόμος 551 περί εθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήμα-
 τος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων.....
 Νόμος 556 περί ἀφομοιώσεως τῶν παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει
 Κρήτης ὑπαλλήλων πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ παλαιοῦ
 Βασιλείου.

Νόμος 557 περί χορηγίας ἐκτάκτου συνδρομῆς εἰς τὰ Ταμεία
 τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης καὶ τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου διὰ τὸ
 ἔτος 1914 καὶ περί ἐνισχύσεως τοῦ Ταμείου τῆς Ἑθνικῆς
 Ἀμύνης διὰ σταθερῶν πόρων.
Ἐποικιοκρατικαὶ ἀποφάσεις
 Προϋπολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἀδερωφείου πρακτι-
 κῆς γεωργικῆς σχολῆς Λαρίσης τῆς χρήσεως 1915.....

Περὶ ιδρύσεως ανταλλακτηρίου γραφείου δεμάτων.
 Νόμος 538

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐψησάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν
 καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται ἡ δαπάνη μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν
 150,000 διὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίου μετὰ τῶν ἀναγκαιου-
 σῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ ὑποστέγων παρὰ τὸν ἐν
 Ἀθήναις σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Λαρίσης-Συ-
 νόρων, χρησιμοποιηθησομένου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐξω-
 τερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν δεμάτων καὶ τὴν ἐγκατάστασιν τα-
 χυδρομικοῦ καὶ τηλεγρ. γραφείου Α' τάξεως.

Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ τὰ σχεδιαγράμματα, μετὰ θεώ-
 ρησιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων, θὰ ἐγκρι-
 θῶσι διὰ Β. Διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ
 τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1ον γραφεῖον δεμάτων, ὅπερ ὀ-
 νομάζεται ἐφεξῆς «Κεντρικὸν Ἀνταλλακτήριον Γραφείον δε-
 μάτων» καὶ ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ
 ἁρθρου 16ου τοῦ νόμου ΒΨΕΗ' ἀνατεθῆσεται πᾶσα ἡ σχε-

τικὴ ὑπηρεσία τῶν δεμάτων ἡ μέχρι τοῦδε ἐνεργουμένη ἐν
 τῷ τελωνιακῷ παραρτήματι Πειραιῶς.

Εἰς τὸ Ἀνταλλακτήριον τοῦτο γραφεῖον δύναται ν' ἀ-
 νατεθῇ διὰ Β. Δ. καὶ ὑπηρεσία δεμάτων ἐσωτερικοῦ.

Ὁ δημοτικὸς φόρος τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωμέ-
 νων ταχ. δεμάτων βεβαιούται ὑπὸ τῆς τελωνιακῆς ἀρ-
 χῆς παρὰ τοῖς Ἀνταλλακτηρίοις ταχυδρομ. Γραφεῖοις τῆς
 εἰσαγωγῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ φορολογικοῦ ὅρου τοῦ δήμου
 τοῦ προορισμοῦ, καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τῶν παραληπτῶν
 εἰς τὸ ταχυδρ. Γραφεῖον τοῦ προορισμοῦ, ὅπερ ἀποδίδει αὐ-
 τὸν εἰς τὸν εἰς ὃν ἀνήκει δῆμον.

Πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς βεβαιώσεως, εἰσπράξεως,
 ἀποδόσεως, ὡς καὶ τῆς ἀμφισβήτησεως τοῦ ἐπιβληθέντος
 δημοτικοῦ φόρου κλονισθῆσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἤδη παρὰ τῷ Τελωνίῳ Πειραιῶς λειτουργοῦν Ταχ.
 Παραρτήμα καταργεῖται, ἅμα τῇ διὰ Β. Δ. ἐνάρξει τῆς λει-
 τουργίας τοῦ Κεντρικοῦ Ἀνταλλακτηρίου Γραφείου δεμά-
 των, διατηρουμένου ἐν Πειραιεῖ Γραφείου μερμυνῶντος διὰ
 τὴν παράδοσιν καὶ παραλαβὴν τῶν διὰ θαλάσσης ἀποστελ-
 λομένων καὶ ἀφικνουμένων ταχ. δεμάτων, οὗτινος τὸ προ-
 σωπικὸν ἀποτελεῖται ἐξ ἐνδὸς ἐπιστάτου Α' ἢ Β' τάξεως
 καὶ ἀναλόγου προσωπικοῦ βοηθῶν, συσκευαστῶν, ἀχθοφό-
 ρων καὶ φυλάκων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὁρισθῆσεται διὰ Β. Δ. μετὰ

γνώμην του Συμβουλίου της ταχυδρομικής, τηλεγραφικής, και τηλεφωνικής υπηρεσίας. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπίσης Διατάγματος κανονισθῶσιν πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ γραφείου τούτου.

Ἄρθρον 4.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Κεντρικοῦ Ἀνταλλακτηρίου Γραφείου δευμάτων ὀρίζεται ὡς ἐξῆς.

1) Εἰς ταχυδρομικὸς διευθυντὴς Β' τάξεως, προϊστάμενος τοῦ γραφείου, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ ταχυδρ. διευθυντοῦ Β' τάξεως.

Εἰς τὸ προσωπικὸν δὲ τοῦ τελωνείου Πειρικῶς προστίθενται τρεῖς τελων. ἐλεγκταὶ Α' τάξεως καὶ μέχρι πέντε τοιούτων Β' τάξεως, ἐξ ὧν ἀποσπῶνται οἱ κατὰ τὰς ἐκαστοτε παρουσιαζομένας ὑπηρεσιακάς, ἀνάγκας ἀπαιτούμενοι εἰς τὸ Κεντρικὸν Ἀνταλλακτηρίον Γραφείον δευμάτων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων τούτων ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας.

2) Δύο ταχυδρομικοὶ ἐπιστάται ἢ τηλεγραφηταὶ α' τάξεως, ὧν ὁ εἰς διορίζεται ταμίης—διαχειριστὴς τῶν ἐκ τελωνιακῶν καὶ λοιπῶν τελῶν εἰσπράξεων.

Ὁ ταμίης, ὑπέχων προσωπικὴν εὐθύνην τῆς διαχειρίσεώς του, ὑποχρεοῦται εἰς κατάθεσιν ἐγγυήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐκ δραχμῶν 2000 εἰς χρήματα ἢ εἰς χρεόγραφα ἑθνικῶν δανείων, καὶ εὐρίσκεται ὑπὸ τὸν ἄμεσον καὶ διηγεκῆ ἐλεγχον τοῦ διευθυντοῦ ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, καθ' ὅ, τι ἀφορᾷ εἰς τὴν διαχείρισιν. Ὁ ἕτερος τῶν ἐπιστατῶν, ἐκτελῶν τὰς παρὰ τοῦ διευθυντοῦ ἀνατιθεμένας αὐτῷ ὑπηρεσίας, ἀναπληροῦ καὶ τὸν διευθυντὴν ἀπόντα, κωλυόμενον ἢ μὴ ὑπάρχοντα.

3) Δύο ἐπιστάται ἢ τηλεγραφηταὶ β' τάξεως.

4) Δέκα βοηθοὶ α' ἢ β' τάξεως.

5) Τέσσαρες ταξινόμοι.

6) Τριᾶκοντα καὶ πέντε συσκευασταί, ὑπαγόμενοι εἰς τὰς περὶ ταχυδρομικῶν δικονομῶν διατάξεις τῶν νόμων ΒΥΕΗ' καὶ 207.

7) Δύο φύλακες μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν ταχυδρομικοῦ δικονομῆος α' ἢ β' τάξεως.

8) Δύο ἀγροφῶροι.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐν ἄρθρῳ 1 μνημονευομένου ἔργου γυνήτεται διὰ δημοπρασίας, κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ἔργων διατάξεις, ἐπιτροπευμένης τῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν τούτων δι' ἰδιαιτέρως συμφωνίας μετὰ τινος τῶν Σιδηροδρομικῶν Ἑταιριῶν Πειρικῶς—Ἀθηνῶν—Πελοποννήσου, ἢ Ἑταιρίας Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων ἐπὶ τῇ βάλσει εἰδικῆς μετὰ τούτων συμβάσεως.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, θεωρουμένων δημοσίας ὠφελείας, δύνανται ν' ἀπαλλοτριωθῶσι ἑριστικῶς τὰ ἀναγκαῖα γῆπεδα ἀποζημιούμενα συμφώνως τῷ νόμῳ ΓΑΝΑ' τοῦ 1911 (ἄρθρ 2-5), χρείας δὲ τυχοῦστος τὸ σχέδιον τῆς πόλεως δύναται νὰ τροποποιηθῇ κατὰ τὸ μέρος τοῦτο διὰ Β. Δ., ἐκδιδόμενον ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως.

Ἄρθρον 6.

Ὁ κανονισμὸς καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Κεντρικοῦ Ἀνταλλακτηρίου Γραφείου τῶν δευμάτων καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ Ταχυδρομικοῦ καὶ Τηλεγραφικοῦ Γραφείου, τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου, ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας αὐτῶν καὶ πᾶσα ἐν γένει ἀναγκαῖα λεπτομέρεια τῆς τε κατσκευῆς ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας, κανονισθῶσιν διὰ Β. Δ., ἐκδιδόμενων ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 7.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1914.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Οἱ Ὑπουργοί

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΛ. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τῷ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1914.

Ὁ ἐπὶ τῆς Διατάξεως Ὑπουργός
Κ. Α. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

(2)

Περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων.

Νόμος 551

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ι. Γενικαὶ προϋποθέσεις ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 1.

Ἀτύχημα ἐκ βιαίου συμβάντος, ἐπερχομένου εἰς ἐργάτην ἢ ὑπάλληλον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἐργασιῶν καὶ ἐπιχειρήσεων ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς, παρέχει εἰς τὰ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δικαιούμενα πρόσωπα, δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἀπέναντι τοῦ κυρίου τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐὰν ἡ εἰς τὸν παθόντα ἐκ τοῦ ἀτυχήματος προσελθούσα διακοπὴ τῆς ἐργασίας διήρκεσε πλέον τῶν τεσσάρων ἡμερῶν, ἐξαίρουμένης μόνον τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ὁ παθὼν ἐκ προθέσεως προσκάλυψε τὸ ἐπελθὼν ἀτύχημα.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀποζημιώσιν ὑποχρεοῦνται οἱ ἐργοδότης οἰκοδομικῶν καὶ ἄλλων τεχνικῶν ἔργων οἱ κύριοι ἐπιχειρήσεων διεξαγομένων εἰς παντὸς εἶδους βιομηχανικὰ καὶ βιοτεχνικὰ ἐργοστάσια, ἐργαστήρια, ἄλλους τόπους ἐργασίας ἢ συνεργεῖα, ἐν οἷς γίνεται χρήσις μηχανικῶν ἐργαλείων οἱ κύριοι ἐπιχειρήσεων μεταφορᾶς διὰ γῆς ἢ ὕδατος, φορτώσεως, ἐκφορτώσεως καὶ ἀποθηκεύσεων παντὸς εἶδους οἱ κύριοι τῶν μὴ περιλαμβανομένων ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ ΒΩΜΑ' νόμου τῆς 21 Φεβρουαρίου 1901 ἐπιχειρήσεων ὀρυχείων καὶ λατομείων, ὡς καὶ πάσης ἐν γένει ἐπιχειρήσεως ἢ ἐκμεταλλεύσεως, ἐν αἷς κατσκευάζονται ἢ χρησιμοποιοῦνται ἐκρηκτικαὶ ἢ τοξικαὶ ὕλαι, ἢ γίνεται χρήσις μηχανῆς, κινουμένης διὰ δυνάμεως ἄλλης, πλὴν τῆς τοῦ ἀνθρώπου ἢ τοῦ ζώου.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἀποζημιώσιν ὑποχρεοῦται τὸ Δημόσιον καὶ πᾶν ἐν γένει νομικὸν πρόσωπον, ἀπαττολὸν ἀπ' εὐθείας ἐργάτας ἢ ὑπαλλήλους εἰς ἐργασίας ἢ ἐπιχειρήσεις, περὶ ὧν τὸ ἐδάδιον 1 τοῦ ἄρθρου τούτου.

II. Ἐκτασις ἀποζημιώσεως, ὑπολογισμός, δικαιούμενα πρόσωπα.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀποζημιώσις:

1. Ἐν περιπτώσει πλήρους διαρκοῦς ἀνικανότητος, περιλαμβάνει ἐξ ἐτῶν μισθοῦ καὶ δὲν εἶνε κατωτέρα τῶν τριῶν χιλιάδων δραχμῶν ἐὰν δὲ τὸ σύνολον τῶν μισθῶν τῶν ἐξ ἐτῶν υπερβαίῃ τὰς ἐξ χιλιάδας δραχμάς, προστίθεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἐξ χιλιάδων τὸ ἐν τέταρτον τῆς τοιαύτης υπερβάσεως.

2) Ἐν περιπτώσει μερικῆς διαρκοῦς ἀνικανότητος, περιλαμβάνει τὸ ἐξαπλάσιον τοῦ ποσοῦ, καθ' ὃ ἡλαττώθη ἢ δύναται νὰ

ἐλαττωθῇ τὸ ἐτήσιον ἐκ μισθοῦ εἰσόδημα τοῦ παθόντος, οὐδέποτε δὲ εἶνε ὀλιγώτερον τῶν δραχμῶν πεντακοσίων ἐπὶ ἐλαττώσεως δὲ υπερβαίνουσας τὰς τρεῖς χιλιάδας δραχμᾶς, προστίθεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν τριῶν χιλιάδων τὸ ἐν τέταρτον τῆς τοιαύτης υπερβάσεως.

3. Ἐν περιπτώσει πλήρους προσκαίρου ἀνικανότητος, μὴ παρατεταμένης πέρα τῶν δύο ἐτῶν, εἶνε ἡμερησία καὶ ἰση πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ, τὸν ὅποιον ἐλάμβανεν ὁ παθὼν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀτυχήματος· καταβάλλεται δὲ ἀπὸ τῆς πέμπτης μετὰ τὸ ἀτύχημα ἡμέρας, ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀτυχήματος, προκειμένου περὶ ἀνικανότητος διαρκεστάτης πλέον τῶν δέκα ἡμερῶν. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν δύο ἐτῶν, ἡ ἀνικανότης θεωρεῖται διαρκής καὶ τὸ καταβληθὲν λόγῳ προσκαίρου ἀνικανότητος ποσὸν ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς διὰ 3 ἀρκῆ ὀλικῆν ἀνικανότητος, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, προσηκούσης ἀποζημιώσεως.

4. Ἐν περιπτώσει μερικῆς προσκαίρου ἀνικανότητος, μὴ παρατεταμένης πέρα τῶν δύο ἐτῶν, εἶνε ἡμερησία καὶ ἰση πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς ἐλαττώσεως, τὴν ὅποιαν ἐξ αὐτῆς ὑφίσταται ἡ δύναται νὰ ὑποστῇ ὁ μισθός, ὃν ἐλάμβανεν ὁ παθὼν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀτυχήματος, καταβάλλεται δὲ ἀπὸ τῆς πέμπτης μετὰ τὸ ἀτύχημα ἡμέρας, ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀτυχήματος, προκειμένου περὶ ἀνικανότητος διαρκεστάτης πλέον τῶν δέκα ἡμερῶν. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν δύο ἐτῶν, ἡ ἀνικανότης θεωρεῖται ὡς διαρκής καὶ τὸ καταβληθὲν, λόγῳ προσκαίρου ἀνικανότητος, ποσὸν ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς διὰ διαρκῆ μερικῆν ἀνικανότητος, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, προσηκούσης ἀποζημιώσεως.

5. Ἐν περιπτώσει θανάτου, περιλαμβάνει πάντε ἐτῶν μισθούς, οὐδέποτε δὲ ὀλιγώτερον τῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων δραχμῶν. Ἐὰν δὲ τὸ σύνολον τῶν μισθῶν τῶν πάντε ἐτῶν υπερβαίνει τὰς πάντε χιλιάδας δραχμᾶς, προστίθεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν πάντε χιλιάδων τὸ ἐν τέταρτον τῆς τοιαύτης υπερβάσεως.

Ἄρθρον 4.

Πρὸς καθορισμὸν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα ἀποζημιώσεως τὸ μὲν ἔτος λογίζεται πλήρες, ὁ δὲ μισθός: α') προκειμένου μὲν περὶ μαθητευομένων ἢ περὶ ἐργατῶν, μὴ συμπληρωσάντων τὸ 21ον ἔτος, λογίζεται ἴσος πρὸς τὴν ἀντιμισθίαν ἑτέρων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ οὔλου καὶ τῆς αὐτῆς κατηγορίας, ἐκ τῶν ὀλιγώτερον ἀμειβομένων, οὐδέποτε ὅμως κατώτερος τῶν πεντακοσίων δραχμῶν κατ' ἔτος· β') προκειμένου δὲ περὶ οἰουδήποτε ἄλλου ἐργάτου, λογίζεται ἴσος πρὸς τὴν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τοὺς πρὸ τοῦ ἀτυχήματος δώδεκα μῆνας πραγματικῶς ληφθεῖσαν ἀντιμισθίαν εἴτε εἰς χρήματα εἴτε εἰς εἶδος.

Ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν β' τῆς προηγούμενης παραγράφου ὁ παθὼν ἀπασχολήθῃ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ὀλιγώτερον τῶν δώδεκα μηνῶν πρὸ τοῦ ἀτυχήματος, ὡς βέβαις τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως λαμβάνεται ἡ πραγματικὴ ἀντιμισθία τὴν ἐλάβεν ἀπὸ τῆς προσλήψεώς του, ἡρῆσμένη κατὰ τὸ ποσὸν τῆς ἀντιμισθίας, τὴν ὅποιαν κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ πρὸ τοῦ ἀτυχήματος δώδεκαμηνίου, ἡδύνατο οὗτος νὰ λάβῃ ἐπὶ τῇ ἐλάσει τῆς μέσης ἀντιμισθίας ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων τῆς αὐτῆς κατηγορίας κατὰ τὸ εἰρημένον χρονικὸν διάστημα.

Ἐὰν ἡ ἐργασία δὲν εἶνε διαρκής, ὁ ἐτήσιος μισθὸς ὑπολογίζεται τὸσον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀντιμισθίας τῆς ὑπὸ τοῦ παθόντος ληφθείσης κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπασχολήσεώς του, ὅσον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀπολαδῶν τοῦ παθόντος κατὰ τὸ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ πρὸ τοῦ ἀτυχήματος δώδεκαμηνίου χρονικὸν διάστημα.

Ἐὰν κατὰ τὰς χρονικὰς περιόδους, περὶ ὧν τὰ προηγούμενα ἐδάφια, ὁ παθὼν ἔμεινεν ἄνευ ἐργασίας, ἐκτάκτως ἢ δι' αἰτίας ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του, συνυπολογίζεται διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ὁ κατὰ μέσον ὅρος μισθὸς τῶν ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων, τῶν ἀπασχοληθέντων κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς τοιαύτης ἀνεργίας.

Ἄρθρον 5.

Ἡ κατὰ τὰς περιπτώσεις 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 3 καταβλητέα ἀποζημιώσεις ὁφείλονται δι' ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς ἡμέρας καὶ

πληρώνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΔΑ' τῆς 24 Ἰανουαρίου 1912 καὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β. Διατάγματος τῆς 24 Σεπτεμβρίου 1912, προκειμένου περὶ ἐργασιῶν καὶ ἐπιχειρήσεων ὑπαγομένων εἰς τὸν ΔΑ' νόμον. Κατὰ τοῦ ἐργαδίου τῶν τοιούτων ἐργασιῶν ἢ ἐπιχειρήσεων ἐπιβάλλονται αἱ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΔΑ' νόμου ποιναί, ἐν περιπτώσει ἀδικαιολογήτου καθυστέρήσεως τῆς πληρωμῆς τοιαύτης ἀποζημιώσεως, τελεσιδικίως ἐπιβεβαιωμένης ἢ συμβατικῶς ἀναγνωρισθείσης.

Ἄλλοδαποί, δικαιοῦνται εἰς πληρωμὴν τῆς κατὰ τὰς περιπτώσεις 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 3 ἀποζημιώσεως, μόνον ἐφ' ὅσον διαμένουν ἐν Ἑλλάδι, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, μόνον ἐφ' ὅσον διέμενον ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἀτυχήματος.

Διὰ συμβάσεως μετὰ τῆς Πολιτείας τοῦ ἄλλοδαποῦ, συναπτομένης ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος, δύναται νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὑπὲρ τοῦ ἄλλοδαποῦ, διὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀριθμῶν 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 3, ὅμοια πρὸς τὰ τοῦ ἡμεδαποῦ δικαιώματα.

Ἄρθρον 6.

Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ παθόντος, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3, περίπτωσις 5, ἀποζημιώσεις περιέρχεται εἰς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, ὡς ἐξῆς:

1) Ὁ ἐπιζῶν σύζυγος, ἐὰν ὁ παθὼν δὲν κατέλειπε τινα τῶν ἐν τοῖς ἐπομένοις ἐδαφίοις ὀριζομένων συγγενῶν, λαμβάνει ὅλοκληρον τὴν ἀποζημίωσιν.

Ὁ ἐπιζῶν σύζυγος, συντρέχων μὲν μετὰ κατιόντων, λαμβάνει τὰ δύο πέμπτα τῆς ἀποζημιώσεως, τῶν λοιπῶν τριῶν πέμπτων διανεμομένων μεταξὺ τῶν κατιόντων, κατὰ τὰ κατωτέρω περὶ κατιόντων ὀριζόμενα· συντρέχων δὲ μετ' ἀνιόντων λαμβάνει τὸ ἥμισυ τῆς ἀποζημιώσεως, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος διανεμομένου μεταξὺ τῶν ἀνιόντων, κατὰ τὰ κατωτέρω περὶ ἀνιόντων ὀριζόμενα· συντρέχων δὲ μετ' ἀδελφῶν, λαμβάνει τὰ τρία πέμπτα, τῶν λοιπῶν δύο πέμπτων διανεμομένων μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν, κατὰ τὰ κατωτέρω περὶ τῶν ἀδελφῶν ὀριζόμενα.

Οὐδὲν δικαίωμα ἔχει ὁ μετὰ τὸ ἀτύχημα γενόμενος σύζυγος τοῦ παθόντος.

2) Τὸ μετὰ τὴν ἀφάρισιν τοῦ μεριδίου τοῦ ἐπιζῶντος συζύγου ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως ἢ, μὴ ὑπάρχοντος συζύγου, ὀλόκληρος ἢ ἀποζημιώσις περιέρχεται εἰς τοὺς κατωτέρω ὀριζομένους συγγενεῖς τοῦ παθόντος.

α') Ἐὰν ὁ παθὼν κατέλειπε νόμιμα ἢ ἀναγνωρισμένα ἢ φυσικὰ, ἐπὶ γυναικὶ, τέκνα, ἢ ἄλλους κατιόντας, ζῶντας εἰς βῆρος αὐτοῦ, πάντας δὲ ἀγάρμους καὶ, προκειμένου περὶ ἀρρένων, ἡλικίας κατωτέρας τῶν 21 ἐτῶν, ἢ οἰασδήποτε ἡλικίας κατιόντας, ἀνικάνους πρὸς ἐργασίαν, ἐνεκεν σωματικοῦ ἢ διανοητικοῦ ἐλαττώματος, ὁ Εὐρηνοδίκης προσδιορίζει δι' ἀποφάσεώς του κατὰ τὴν κρίσιν του τὴν μερίδα τῶν ὑπαρχόντων ἀνικάνων πρὸς ἐργασίαν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον διανέμεται ἐξ ἴσου εἰς πάντας τοὺς λοιπούς. Εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ οὕτως ἀναλογούντος ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως δικαιοῦνται τὰ ἀρρένα τὰ ἄγοντα ἡλικίαν μετὰ 18 καὶ 21 ἐτῶν καὶ τὰ ἄρκα θήλας τὰ υπερβάντα τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των· τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ διανέμεται μεταξὺ τῶν λοιπῶν πρὸς ἐπαύξειν τῆς μερίδος των καὶ, ἐὰν τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχωσι, διανέμεται εἰς τοὺς ἄλλους, κατὰ τὰ κατωτέρω, δικαιουμένους.

β') Ἐὰν ὁ παθὼν δὲν κατέλειπε τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον δικαιουμένους κατιόντας ἢ κατέλειπε μόνον τοιούτους δικαιουμένους εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀποζημιώσεως, τὸ διαθέσιμον ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως περιέρχεται εἰς τοὺς ἀπομένοντας καὶ ζώντας εἰς βῆρος τοῦ παθόντος ἀνιόντας.

γ') Ἐὰν ὁ παθὼν δὲν κατέλειπε κατιόντας ἢ ἀνιόντας, δικαιουμένους κατὰ τὰς προηγούμενας περιπτώσεις α' καὶ β', κατέλειπε ὅμως ἀδελφοὺς ἀγάρμους καὶ ἄγοντας ἡλικίαν κατωτέραν μὲν τῶν 18 ἐτῶν, προκειμένου περὶ ἀρρένων, κατωτέραν δὲ τῶν 21, προκειμένου περὶ θηλέων, ἢ ἄγοντας οἰασδήποτε ἡλικίαν, ἀνικάνους ὅμως πρὸς ἐργασίαν, ἐνεκεν σωματικοῦ ἢ διανοητικοῦ ἐλαττώματος, τὸ διαθέσιμον ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως περιέρχεται εἰς τὰ πρόσωπα ταῦτα, ἐὰν ἔξω εἰς βῆρος τοῦ πα-

θάντος, διανεμόμενον μεταξὺ αὐτῶν, κατὰ τὰ περὶ κατιόντων ὀρισθέντα.

δ') Ἐὰν ὁ παθὼν δὲν κατέλιπε σύζυγον ἢ ἄλλον ἐκ τῶν ἀνω-
ρω ἀπαριθμηθέντων συγγενῶν ἢ, προκειμένου περὶ ἀλλοδαπῶν,
οὗτοι δὲν διέμενον ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸν χρόνον τοῦ δυστυχήματος,
ἢ ἐὰν δὲν διενεμήθη μεταξὺ αὐτῶν ὀλοκληρῶς ἢ ἀποζημιώσεις,
τὸ διαθέσιμον ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως ἐπιδιώκεται δικαστικῶς
ἢ ἐξοδίκως ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ
κατατίθεται παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐν-
τοκον λογαριασμὸν καὶ εἰς πίστωσιν τοῦ «Ταμείου Προνοίας
ὑπὲρ τῶν Ἐργαζομένων».

Ὡς πρὸς τὰς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναγ-
καίως πιστοποιήσεις, τηροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 128
τοῦ λογιστικοῦ νόμου περὶ συντάξεων.

Ἄρθρον 7.

Ὁ ὑπεύθυνος εἰς ἀποζημιώσιν ὑποχρεοῦται προσέτι νὰ πλη-
ρώνῃ τὰ ἱατρικὰ καὶ φαρμακευτικὰ ἐξόδα, καὶ τὰ ἐξόδα νοτη-
λείας διὰ τὴν κηδεῖαν δὲ τοῦ παθόντος, δρχμας ἐξήκοντα.

Ὁ παθὼν δύναται ὁ ἴδιος νὰ ἐκλέξῃ ἱατρὸν καὶ φαρμακο-
ποιόν δικαιοῦται ὅμως ὁ εἰς ἀποζημιώσιν ὑπόχρεος νὰ διορίσῃ
δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς, θεωρουμένης ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἱατρὸν,
ὅστις ἐπισκέπτεται καθ' ἐβδομάδα τὸν παθόντα ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ
θεράποντος ἱατροῦ, εἰδοποιουμένου πρὸς τοῦτο πρὸ μιᾶς ἡμέρας
διὰ συστημένης ἐπιστολῆς· ἂν ὁ παθὼν ἀρνήται νὰ δεχθῇ τὴν
ἐπίσκεψιν, ὁ Εἰρηνοδίκης δι' ἀποφάσεως διατάσσει τὴν ἀναστο-
λὴν τῆς πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῆς νοσηλείας· ἐὰν
οἱ ἱατροὶ διαφωνήσουσι, ἀποφαίνεται ὁ Εἰρηνοδίκης, διατάσσων ἐν
ἀνάγκῃ πραγματογνωμοσύνην.

Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει τὰ ἱατρικὰ καὶ φαρμακευτικὰ ἐξόδα
ὡς καὶ τὰ ἐξόδα νοσηλείας, δύνανται ἐν συνόλῳ νὰ υπερβαίνωσι
τὰς ἐξ ὀχρμας ἡμερησίως, οὐδὲ νὰ πληρώνωνται πέρα τῶν δύο
ἐτῶν.

Οἱ ἱατροὶ, φαρμακοποιοί, διευθύνονται κλινικῶν καὶ πᾶς κα-
ταβάλλον τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐξόδα, δύνανται νὰ ἐνά-
γουν ἀπ' εὐθείας τὸν πρὸς ἀποζημιώσιν ὑπόχρεον.

III. Ἀσφαλιστικὰ μέσα.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐργασίας καὶ ἐπιχειρήσεις, καθ'
ὧς μεσολαβοῦσιν ἐργοδότης ἢ ὑπεργολάβου, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον
1 ἀποζημιώσεις βαρύνει, ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ κυρίου τῆς
ἐπιχειρήσεως, τὸν ὑπεργολάβου ἢ ὑπεργολάβου, δικαιοῦμένου
τοῦ καταβαλόντος εἰς ἀναγωγὴν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ
ἀστικοῦ δικαίου.

Ἐὰν ὅμως τὸ ἀτύχημα συνέβῃ εἰς ἐργασίας ἢ ἐπιχειρήσεις,
ἐκτελούμενας διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἢ ἄλλου νομικοῦ
προσώπου, ἀλλὰ διὰ παραχωρήσεως ἢ ἐργολαβίας, ἢ ἀποζη-
μιώσεις ὀφείλεται μόνον ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ἢ τοῦ ἐργολάβου ἢ
ὑπεργολάβου, ἢ, ἐπὶ πλείονων ἀναδόχων, ἐργολάβων καὶ ὑπερ-
γολάβων, ὑπὸ πάντων τῶν προσώπων τούτων ἀλληλεγγύως,
κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ὁδοφύλου.

Ἄρθρον 9.

Πᾶσα κατὰ τὸν παρὸν νόμον ἀξίωσις τοῦ παθόντος ἢ τῶν
ἀντ' αὐτοῦ δικαιουμένων προσώπων, ἐκασφαλίζεται διὰ προνο-
μίου ἐπὶ τῆς κινήσεως ἢ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὑποχρέου φυ-
σικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, πλὴν τοῦ Δημοσίου. Τὸ προνόμιον
τοῦτο ἐπεται τῶν προνομίων τοῦ ἄρθρου 940 Πολιτ. Δικονο-
μίας καὶ συντρέχει μετὰ τῶν προνομίων τῶν ἄρθρων 941 καὶ
991 ἀριθ. 2 Πολ. Δικονομίας.

IV. Βεβαιώσεις ἀτυχημάτων καὶ ἐκδίκασις ἀγωγῶν.

Ἄρθρον 10.

Ὁ ἐργοδότης τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ἐργασιῶν καὶ ἐπιχειρήσεων,
ἐνθα συνέβῃ ἀτύχημα τοῦ ἄρθρου 1, ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ,
ὑποχρεοῦται, ἂν τοῦτο προκαλέσῃ ἀνεκτικότητα πλέον τῆς
ἐβδομάδος, νὰ βεβαιώσῃ, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ
ἀτυχήματος, ἐγγράφως καὶ ἐνόρκως, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου
τοῦ τόπου τοῦ ἀτυχήματος, μετὰ δύο αὐτοπτῶν μαρτύρων, ἂν
ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, τὰς λεπτομερείας τοῦ ἀτυχήματος, τὴν ἡμέ-

ραν, καθ' ἣν συνέβῃ, τὸ ὄνομα καὶ τὸν τόπον τῆς καταγωγῆς
τοῦ παθόντος.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐργοδό-
του, ὁ θεραπεύων ἱατρός ὀφείλει νὰ βεβαιώσῃ ἐνόρκως καὶ ἐγ-
γράφως ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Εἰρηνοδίκου τὴν κατάστασιν τοῦ
παθόντος καὶ τὴν πιθανὴν ἔκδοσιν τοῦ παθήματος.

Ἐπιβάλλεται πρὸς τὸν πενήκοντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν
εἰς τὸν ὑπαίτιον τῆς παραλείψεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο
βεβαιώσεως.

Ἄρθρον 11.

Οἱ συγγενεῖς τοῦ παθόντος, αὐτὸς ὁ παθὼν, πᾶν μέλος
ἐργατικῆς ἐνώσεως καὶ πᾶς ἄλλος ἰδιώτης, δικαιοῦνται νὰ
ζητήσουσι, ὅπως ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Εἰρηνοδίκου καταθέσωσιν
ἐνόρκως ὅ, τι γνωρίζουν περὶ τοῦ ἀτυχήματος καὶ τῶν περιστά-
σεων, ὑφ' ὧς ἐγένετο.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἀποδεικτικὴ δύναμις τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11
βεβαιώσεων ἀπόκειται εἰς τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ,
τοῦ δικάζοντος περὶ τῆς κατὰ τὸν παρὸν νόμον ἀποζημιώσεως,
ἀντίγραφα δὲ τῶν βεβαιώσεων τούτων, χορηγοῦνται εἰς τὸν
παθόντα ἢ τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 13.

Αἱ ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρὸντος νόμου ἀπορρέουσαι ἀγω-
γαὶ ὑπάγονται, ἀνεξαρτήτως ποσού, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ
Εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου ἢ τοῦ τόπου, ὅπου
συνέβῃ τὸ ἀτύχημα.

V. Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

Πᾶσα συμφωνία, ἀντικειμένη ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὰς δια-
τάξεις τοῦ παρὸντος νόμου, εἶνε ἄκυρος, ἐφ' ὅσον μειώνει τὰς
ὑποχρεώσεις τοῦ ἐργοδότη.

Ἄρθρον 15.

Αἱ κατὰ τὸν παρὸν νόμον ἀπαιτήσεις οὔτε συμψηφίζονται,
οὔτε κατάσχονται, οὔτε ἐκχωροῦνται, πᾶσα δὲ κατάσχεσις ἢ
ἐκχώρησις εἶνε αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Τὰ πληρεξούσια, τὰ ἐπιδοτήρια, τὰ ἀντίγραφα, τὰ ἐξοφλη-
τήρια, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἐπιστολὴ καὶ βεβαίωσις, αἱ ἀποφά-
σεις καὶ τὰ παντὸς εἶδους διαδικαστικὰ ἢ ἐκτελέσεως ἢ ἄλλα,
συνεπείᾳ τοῦ παρὸντος νόμου, συντασσόμενα ἐγγράφα γράφον-
ται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, καὶ δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἄλλο τι τέλος.

Ἄρθρον 16.

Οἱ παθόντες ἐξ ἀτυχήματος τοῦ ἄρθρου 1, δυναμένου ν' ἀπο-
δοθῇ εἰς δόλον τοῦ ἐργοδότη τοῦ ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ προστηθέντος
προσώπου, ὡς καὶ τὰ ἀντ' αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρ-
θρου 6 δικαιουμένα πρόσωπα, ἔχουσι τὸ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα
ν' ἀσκῶσιν εἴτε τὴν ἐκ τοῦ παρὸντος νόμου, εἴτε τὴν ἐκ τοῦ
κοινού ἀστικοῦ δικαίου προσήκουσαν αὐταῖς πρὸς ἀποζημιώσιν
ἀξίωσιν τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ ἀτύ-
χημα ἐπῆλθεν ἐν ἐργασίᾳ ἢ ἐπιχειρήσει, ἐν ἣ δὲν ἐτηρηθήσαν
αἱ διατάξεις ἰσχυόντων νόμων, διαταγμάτων ἢ κανονισμῶν περὶ
τῶν ὅρων ἀσφαλείας καὶ ἔνεκα τῆς μὴ τηρήσεως τούτων.

Ἡ ὑπὸ τῶν αὐτῶν προσώπων αἰτήσις ἢ ἀποδοχὴ τῶν κατὰ
τὸ ἄρθρον 7 ὀφειλομένων ἐξόδων μόνων, οὐδέποτε δύναται νὰ
ἐρμηνευθῇ, ὡς δηλοῦσα ἐπιλογὴν τῆς κατὰ τὸν παρὸν νόμον
ἀποζημιώσεως.

Ἐν περιπτώσει ἐπιλογῆς τῆς κατὰ τὸν παρὸν νόμον ἀπο-
ζημιώσεως, τὰ αὐτὰ πρόσωπα διατηροῦσι τὴν, κατὰ τὸ κοινὸν
ἀστικὸν δίκαιον, προσήκουσαν αὐτοῖς ἀξίωσιν ἐναντίον τοῦ ὑπαί-
τιου τοῦ ἀτυχήματος προσώπου, ἐφ' ὅσον αὐτὸ εἶνε διάφορον
τοῦ κατὰ τὸν παρὸν νόμον πρὸς ἀποζημιώσιν ὑποχρέου.

Ἐὰν ὁ ὑπόχρεος εἰς ἀποζημιώσιν ἀποδείξῃ ὅτι, τὸ ἀτύχημα
ἐπῆλθεν ἐξ ἀμελείας τοῦ παθόντος, ὁ δικαστὴς ἔχει τὸ δι-
καίωμα νὰ μειώσῃ, κατὰ τὴν κρίσιν του, τὸ ποσὸν τῆς, κατὰ
τὸ ἄρθρον 3, ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως, ἀλλ' οὐχὶ κατω-
τέρω τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ. Ἀμέλεια ὀφίσταται μόνον, ἐὰν ὁ
παθὼν, ἀδικαιολογητῶς, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, πα-
ρέβῃ διατάξεις ἰσχυόντων νόμων ἢ διαταγμάτων περὶ τῶν
ὅρων ἀσφαλείας ἢ κανονισμῶν περὶ αὐτῶν, ἐκδοθέντων ὑπὸ τῆς

ἀρμοδίας δημοσίας ἀρχῆς ἢ ἐκδοθέντων μὲν ὑπὸ τοῦ κυρίου τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐπικυρωθέντων δὲ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον οἱ κανονισμοὶ εἶναι ἀνερτημένοι κατὰ τρόπον εὐανδρῶστον εἰς καταφανὴ μέρη τοῦ τόπου τῆς ἐργασίας. Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιν τοῦτο μείωσις δὲν χωρεῖ, ἐὰν συντρέχη περίπτωσις τις ἐκ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὀριζομένων.

Ἄρθρον 17.

Πᾶσα ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἀξιώσις παραγράφεται μετὰ τριετίαν ἀπὸ τοῦ ἀτυχήματος· ἀπέναντι ὅμως ἐργοδότη, μὴ συμμορφωθέντος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 10, χωρεῖ μόνον ἡ κοινὴ παραγραφή.

Ἡ παραγραφή τῶν ἀξιώσεων τῶν ἀντὶ τοῦ παθόντος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 8, δικαιουμένων προσώπων, ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ παθόντος.

Ἄρθρον 18.

Δὲν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τούτου προκειμένου:

1) περὶ ἐργατῶν μεταλλείων, μεταλλουργείων κλπ., ἐφ' ὅσον δι' αὐτοὺς ἰσχύουσιν αἱ εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου ΒΩΜΑ' τῆς 21 Φεβρουαρίου 1901, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ΓΑΠΑ' νόμου τῆς 7 Ἰανουαρίου 1912.

2) περὶ ἐργατῶν θαλάσσης, διὰ τοὺς ὁποίους ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΓΣΚΣ' τῆς 7 Ἰουλίου 1907 περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου, καὶ

3) περὶ ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν σιδηροδρομικῶν ἐταιρειῶν, αἵτινες ἴδρυσαν ταμεῖα συντάξεων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΣΚ' (ὑπ' ἀριθ. 3220) τῆς 9 Ἰουνίου 1907 περὶ τοῦ ταμείου συντάξεων τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑταιρείας Σιδηροδρομῶν Πειραιῶς-Ἀθηνῶν-Πελοποννήσου, καὶ μόνον ἐφ' ὅσον τὰ ταμεῖα αὐτὰ χορηγοῦσι σύνταξιν εἰς τὸν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς ταύτης ἀτυχήσαντα ἐργάτην ἢ ὑπάλληλον, καὶ ἐφ' ὅσον ἡ σύνταξις αὕτη κεφαλοποιουμένη, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, συμπληροῖ τὸ κατὰ τὸν παρόντα νόμον καταβλητέον ποσὸν ἀποζημιώσεως· ἄλλως δικαιούται ὁ παθὼν νὰ ζητήσῃ, κατὰ τὸν νόμον τούτον, τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ποσοῦ.

Ἄρθρον 19.

Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα, εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ κατατίθενται παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἐντοχὸν λογαριασμὸν καὶ εἰς πίστωσιν τοῦ «Ταμείου Προνοίας ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν».

Αἱ εἰδικαὶ νόμου θέλουσι κανονισθῇ τὰ τῆς διαθέσεως τοῦ κεφαλαίου τούτου.

Αἱ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου, ἀπαιτούμεναι διατάξεις ὀρίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης Φεβρουαρίου 1915.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1914.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Οἱ Ὑπουργοὶ

ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Κ. Α. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰανουαρίου 1915.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. Α. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

(3)

Περὶ ἀφομοιώσεως τῶν παρὰ τῇ Ἑνικῇ Διοικήσει Κρήτης ὑπαλλήλων πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ παλαιοῦ Βασιλείου.

Νόμος 556

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετούντες ὑπάλληλοι τῆς τέως Κρητικῆς Πολιτείας ἐν ταῖς πολιτικαῖς ὑπηρεσίαις Κρήτης, πλὴν τῶν τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων ἔργων, οἱ μὴ ἀφομοιωθέντες δι' οὐδενὸς μέχρι τοῦδε νόμου, ἀφομοιοῦνται πρὸς τοὺς ἐν τῷ παλαιῷ Βασιλείῳ δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐφ' οὗ πρότερον ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Κράτους, ὡς καὶ περὶ τῆς κατατάξεως εἰς ἀντιστοίχους δημοσίας θέσεις κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν, ἀποφανθῇ κατὰ πλειοψηφίαν τριμελὲς ἐπιτροπὴ, συγκροτούμενη ἐξ ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐξ ἑνὸς ἐκάστου Ὑπουργείου διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. διατάγματος καθορισθίσόμενα.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐπὶ τῆς Κρητικῆς Πολιτείας καὶ ἡ μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρεσία τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην διάταξιν καταταχθησομένων δημοσίων ὑπαλλήλων λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν διὰ τὴν ἀρχαιότητα, καθὼς καὶ διὰ τὸν πρὸς προαγωγὴν αὐτῶν ἀπαιτούμενον χρόνον ὑπηρεσίας.

Ὑποβάλλονται δ' ἐφεξῆς εἰς τὰς λόγῳ συντάξεως νεομισθισμένας κρατήσεις καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου τούτου ἀρχοῦνται οἱ ὅροι τῆς κτήσεως τοῦ πρὸς σύνταξιν δικαιώματος. Δύνανται δὲ, καταβάλλοντες κατὰ δόσεις ὁριστέας διὰ Β. διατάγματος, ἐντὸς πενταετίας τὰς κατὰ τὸν ἐλληνικὸν νόμον κρατήσεις ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς ἐν Κρήτῃ προγενεστέρως αὐτῶν θέσεως καὶ τοῦ μισθοῦ ὃν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἐλάμβανον, νὰ καταστήσωσι καὶ τὴν προγενεστέρων αὐτῶν ὑπηρεσίαν συντάξιμον καὶ συνυπολογιστέαν.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ τούτου ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ παντὸς ἐν γένει δικτελέσαντος ὑπαλλήλου τῆς τέως Κρητικῆς πολιτείας καὶ διορισθέντος εἰς τὴν αὐτὴν ἐν Ἑλλάδι ὑπηρεσίαν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1914.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΜΜ. ΡΕΠΟΥΛΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγίς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰανουαρίου 1915.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Α. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

(4)

Περί χορηγίας ἐκτάκτου συνδρομῆς εἰς τὰ Ταμεία τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης καὶ τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου διὰ τὸ ἔτος 1914 καὶ περὶ ἐπισχύσεως τοῦ Ταμείου τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης διὰ σταθερῶν πόρων.

Νόμος 557

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων τῶν Ταμείων τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης καὶ τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου, παρέχεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκτακτος συνδρομῇ, εἰς μὲν τὸ πρῶτον μέχρι δραχμῶν τριάνκοντα τριῶν ἑκατομμυρίων τετρακκοσίων χιλιάδων (ἀριθ. 33.400.000), εἰς δὲ τὸ δεύτερον μέχρι δραχμῶν ἐνενήκοντα ἑκατομμυρίων (ἀριθ. 90.000.000), ἀναγκασμένων τῶν σχετικῶν πιστώσεων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1914.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χορηγουμένη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου συνδρομῇ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου διατεθῆται ὑπὸ τούτου πρωτίτως πρὸς τακτοποίησιν τῶν γενομένων ἤδη πληρωμῶν διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀπέναντι αὐτῆς προκαταβληθέντων χρημάτων διὰ τὴν ἄγοράν πολεμικῶν πλοίων καὶ πολεμικοῦ ὕλικου.

Αἱ διακνυώσεις τῆς § 6' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου ΒΨΟΔ' τῆς 16 Δεκεμβρίου 1900, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου ΓΨΤ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1909, δὲν ἀπαιτοῦνται διὰ πᾶσαν ἐν γένει προκαταβλησάν πολεμικῶν πλοίων καὶ πολεμικοῦ ὕλικου, γενομένην ἢ γενησομένην ἐντὸς τοῦ ἔτους 1914 καὶ 1915.

Ἄρθρον 3.

Τὸ δεκατημόριον τῶν ἐκ τοῦ τελωνιακοῦ δασμοῦ εἰσα-

γωγῆς ἐπὶ εἰδῶν ὑποκειμένων εἰς γενικὴν ἢ συμβατικὴν δαπνὴν εἰσπράξεων τοῦ Δημοσίου ἐκ τῶν νέων χωρῶν Μικεδονίας, Ἡπείρου, Κρήτης καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου ἐν γένει, καθορίζεται ὡς σταθερὸς πόρος τοῦ Ταμείου τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης.

Ὡς σταθερὸς πόρος τοῦ Ταμείου τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης, καθορίζεται ὡσαύτως τὸ δεκατημόριον καὶ τῆς κατὰ τὰς § 6' καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΓΠΠ' (ὑπ' ἀριθ. 3083) τῆς 1ης Ἰουλίου τοῦ 1905 εἰσπραττομένης αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ ἐκ σίτου καὶ σιλικῆος εἰς κόκκους, καὶ τῶν ἀλευρῶν ἐκ σίτου μετὰ πιτύρων ἢ μὴ, τροποποιουμένου κατὰ τοῦτο τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ρηθέντος νόμου.

Ἄρθρον 4.

Οἱ διὰ τοῦ προηγούμενου ἄρθρου καθοριζόμενοι νέοι πόροι τοῦ Ταμείου τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης δὲν θεωροῦνται ὑπεγγυοὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἑθνικοῦ δανείου τοῦ 1907 τῶν 20.000.000, τοῦ συντετακτομένου διὰ τῆς ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1906 συμβάσεως, κυρωθείσης διὰ τοῦ ΓΡΟΕ' (ὑπ' ἀριθ. 3175) νόμου τῆς 23 Δεκεμβρίου 1906.

Τὰ τῆς ἀποδόσεως τοῦ δεκατημορίου τούτου κανονισθῇσονται διὰ Β. διατάγματος.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1914.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ἘΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ΑΛ. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ΑΘ. ΜΙΑΟΥΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς. Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰανουαρίου 1915.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

(5)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Α' ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἀβερωφείου πρακτικῆς γεωργικῆς σχολῆς Λαρίσης τῆς χρήσεως 1915.

Α' Ε Σ Ο Δ Α

Κεφάλαιον	Ἄρθρον	Εἶδος ἐσόδου	Ποσὸν κατ' ἄρθρον	
			Δραχ.	Λ.
Α'		Οἰκοτροφεῖον		
	4	Τροφεῖα καὶ διδάκτρα μεθητῶν Β' ἑξαμηνίας σχολικ. ἔτους 1914-1915 καὶ Α' ἑξαμηνίας σχολ. ἔτους 1915-1916.....	70×480 =	33600 —
Β'		Κ τ ῆ μ α		
	1	Καλλιέργεια		3000 —
	2	Κτηνοτροφία		10000 —
	3	Δενδροκομία καὶ λαχανοκομία		150 —
	4	Γεωργικαὶ βιομηχανίαι κτλ.....		3350 —
	5	Ἀπρόβλεπτα.....		500 —
Γ'		Γενικά		17000 —
	1	Πλεόνασμα μεταξὺ ἐσόδων καὶ ἐξόδων χρήσεως 1914.....		12500 —
	2	Τόκοι κληροδοτήματος Γ. Ἀβερώφ 1915.....		29623 50
	3	Ἐπιχορήγησις τοῦ Δημοσίου τοῦ 1915.....		55000 —
				97123 50

Β Ε Ξ Ο Δ Α

Κεφάλαιον	Αριθμ.	Ε Ί Δ Ο ς Ε ξ ό δ ο υ		Ποσόν κατ' ἔθρον	
				Δραχ.	Λ.
Α'		Σ χ ο λ ή			
	1	Μισθοδοσία προσωπικοῦ.			
		Διευθυντής	$1 \times 350 \times 12 =$	4200	
		Υποδιευθυντής	$1 \times 300 \times 12 =$	3600	
		Καθηγηταί	$3 \times 300 \times 12 =$	10800	
		Ἑλληνοδιδασκαλός		1920	
		Γραφεὺς	$1 \times 90 \times 12 =$	1080	
					21600
	2	Ἐπιμίθεια.			
		Ἐπιμίθειον λογιστοῦ	$1 \times 60 \times 12 =$	720	
		» κτηνιάτρου	$1 \times 60 \times 12 =$	720	
					1440
	3	Ὀδοιπορικὰ προσωπικοῦ Σχολῆς			1500
	4	Συμπλήρωσις καὶ διατήρησις ἐπιστημονικῶν ὀργάνων καὶ βιβλιοθήκης			1500
	5	Γραφικὴ ὕλη			2000
					28040
Β'		Ο ἰ κ ο τ ρ ο φ ε ῖ ο ν			
	1	Μισθοδοσία προσωπικοῦ.			
		Οἰκονόμος	$1 \times 120 \times 12 =$	1440	
		Ἰατρός	$1 \times 100 \times 12 =$	1200	
		Ἱερεὺς	$1 \times 25 \times 12 =$	300	
		Νοσοκόμος	$1 \times 90 \times 12 =$	1080	
		Υπηρέτης	$1 \times 90 \times 12 =$	1080	
		»	$1 \times 70 \times 12 =$	840	
					5940
	2	Τροφοδοσία μαθητῶν κατ' ὅλον τὸ ἔτος			40000
	3	Ἐκδρομαὶ μαθητῶν			1500
	4	Ἰατρισμός, πλῆσις, φάρμακα, ἑκτακτος ἱατρός κτλ.			6000
					53440
Γ'		Κ τ ῆ μ α			
	1	Μισθοί.			
		Ἐπιμεληταί	$2 \times 200 \times 12 =$	4800	
		Ἐργοδηγοί	$3 \times 120 \times 12 =$	4320	
					9120
	2	Ὀδοιπορικὰ ἐργοδηγῶν καὶ ἐπιμελητῶν			500
	3	Τακτικοὶ ἐργάται.			
		Κηπουροὶ ἀνθοκόμος	$1 \times 150 \times 12 =$	1800	
		Ἐργάτης	$1 \times 100 \times 12 =$	1200	
		Ἐργάται	$3 \times 90 \times 12 =$	3240	
		»	$2 \times 80 \times 12 =$	1920	
		»	$5 \times 70 \times 12 =$	4200	
		»	$3 \times 60 \times 12 =$	2160	
					14520
	4	Ἐκτακτοὶ ἐργάται			12000
	5	Σπόροι καὶ φυτὰ			2000
	6	Λιπάσματα καὶ φάρμακα			1500
	7	Συντήρησις κτηνῶν			3000
	8	Συμπλήρωσις καὶ συντήρησις μηχανουργείου καὶ ἐργαλείων			2500
	9	Προμήθεια ὑλικῶν διὰ γεωργικᾶς βιομηχανίας.			
		Γαλακτοκομεῖον		2000	
		Οἰνοποιεῖον		1000	
		Σηροτροφεῖον		250	
		Μελισσοκομεῖον		100	
		Πτηνοτροφεῖον		300	
					3650
					48790

Κεφάλαιον	Ἀριθρὸν	Εἶδος ἐξόδου	Ποσὸν κατ' ἄρθρον	
			Δραχ.	Λ.
Δ'		Γενικά		
	1	Συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ κτιρίων.....	3500	
	2	Φωτισμὸς θέρμανσις καὶ καθαριότης.....	4000	
	3	Υδροεῖς.....	3000	
	4	Ἀπρόβλεπτα.....	1200	
			11700	
Ε'	1	Ὁφειλόμενα παρελθουσῶν χρήσεων.		
		Ἡμερομίσθια ἐκτάκτων ἐργατῶν μηνὸς Δεκεμβρίου 1913.....	949.80	
		Γραφικὴ ὕλη.....	663.60	
		Εἶδη ἱπποσκευῶν.....	95.50	
		Τροφὴ ζώων.....	114.21	
		Προμήθεια γάλακτος.....	222.40	
		Εἶδη θέρμανσεως.....	455.65	
		Πλυντικά.....	366.21	
		Εἶδη ἐπιπλώσεως.....	83.20	
		Φάρμακα μαθητῶν.....	331.40	
		Εἶδη γραφομηχανῆς.....	305.40	
		Εἶδη συμπληρώσεως καὶ ἐπισκευῆς κτιρίων καὶ μηχανῶν.....	1267.—	
		» ὑδρεύσεως καὶ ἐπισκευῆς ἀντλίας.....	186.30	
		Μισθοὶ φύλακος Ε. Οἰκονόμου κατὰ τὸ 1913.....	280.—	
		Ἐξόδα ἐγκαταστάσεως μαγγάνου δι' ὑδροεῖς κατὰ τὸ 1912.....	200.—	
			5520	67
		Ἀνακεφαλαίωσις ἐσόδων		
		Κεφάλαιον Α' Οἰκοτροφεῖον.....	33600	—
		» Β' Κτῆμα.....	17000	—
		» Γ' Γενικά.....	97123	50
			147723	50
		Ἦτοι ἐν ὅλῳ ἔσοδα δραχμαὶ ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἑπτὰ χιλιάδες, ἑπτακόσιοι εἴκοσι τρεῖς καὶ λεπτὰ 50.		
		Ἀνακεφαλαίωσις ἐξόδων		
		Κεφάλαιον Α' Σχολή.....	28040	—
		» Β' Οἰκοτροφεῖον.....	53440	—
		» Γ' Κτῆμα.....	48790	—
		» Δ' Γενικά.....	11700	—
		» Ε' Ὁφειλόμενα παρελθουσῶν χρήσεων.....	5520	67
			147490	67

Ἦτοι ἐν ὅλῳ ἔξοδα δραχμαὶ ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἑπτὰ χιλιάδες, τετρακοῖσιοι ἐνενήκοντα καὶ λεπτὰ 67.

Ἐν Ἀθήρῃ τῇ 17 Νοεμβρίου 1914.

Ὁ Διευθυντὴς
Σ. Παπανδρέου

Οἱ Καθηγηταὶ
Θ. Μελάς
Α. Μουλαύλης
Φ. Τζουλιάνης

Ἀριθ. πρωτ. 50954.

Ἐγκρίνεται

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Δεκεμβρίου 1914.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.